ข้อมูลพื้นฐานองค์การบริหารส่วนตำบลโคกกุง อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ

.....

๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกกุง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ มีสถานที่ตั้ง หมู่ที่ ๑๒ บ้านกรุงสามัคคี ถนนแก้งคร้อ-โคกกุง - ท่ามะไฟหวาน และอยู่ห่างจากอำเภอแก้งคร้อ ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร ห่างจากศูนย์ราชการจังหวัดประมาณ ๕๗ กม. และมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลหนองขาม
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลนาหนองทุ่ม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ ตำบลช่องสามหมอ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลท่ามะไฟหวาน

๑.๒ สภาพภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลโคกกุงเป็นพื้นที่ราบเชิงเขามีภูเขาแลนคาอยู่ทางด้านทิศตะวันตก ทอดแนวยาวจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ แบ่งแนวเขตระหว่างตำบลโคกกุงกับตำบลท่ามะไฟหวานนอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญหลายแห่งได้แก่ ลำห้วย หนอง คลอง บึง เพื่อกักเก็บน้ำที่ไหลมาจากภูเขาแลนคาไว้ใช้ฤดูแล้ง โดยกระแสน้ำได้พัดผ่านเอาตะกอนซากพืชซากสัตว์ลงสู่ที่ราบจึงทำให้สภาพพื้นที่ตำบลโคกกุงอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำการเกษตร

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลหนองโคกกุงมีลักษณะอากาศร้อนชื้น อยู่ในภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อนมีฤดู ๓ ฤดู โดยระยะเวลาในแต่ละฤดูกาลอาจคลาดเคลื่อนไปตามสภาพดินฟ้าอากาศของแต่ละปี มีอากาศหนาวจัดในฤดูหนาว ร้อนจัดในฤดูร้อน และช่วงฝนสลับกับช่วงแล้งแตกต่างกันอย่างชัดเจนตามห้วงเวลาตามฤดูกาล ดังนี้

ฤดูหนาว	ประมาณเดือน พฤศจิกายน – เดือน กุมภาพันธ์
ฤดูร้อน	ประมาณเดือน มีนาคม – เดือน พฤษภาคม
ฤดูฝน	ประมาณเดือน มิถุนายน – เดือน ตุลาคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของพื้นที่ของตำบลโคกกุงเป็นพื้นที่ราบเชิงเขาลักษณะดินเป็นดินเหนียวปนทราย

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ลักษณะของแหล่งน้ำตำบลโคกกุงมีแหล่งแม่น้ำธรรมชาติที่สำคัญหลายแห่ง และมีลำห้วย อ่างเก็บน้ำ ฝายน้ำล้น ฯลฯ แต่ยังไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตรของหมู่บ้าน

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ลักษณะของไม้และป่าไม้ในเขตตำบลโคกกุงอยู่ติดกับที่ราบเชิงเขา พื้นที่เป็นป่าไม้เบญจพรรณผลัดใบ มีสัตว์ป่าอาศัยหลากหลายชนิดส่วนใหญ่เป็นสัตว์ขนาดเล็ก เช่น หมูป่า ไก่ป่า ไก่ฟ้า กระรอก กระแต นกชนิดต่างๆ เป็นต้น ป่าอีกส่วนหนึ่งตามที่สาธารณะแต่ก็มีจำนวนไม่มาก

๒. ด้านการเมือง / การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ปัจจุบันในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกกุง แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๓ หมู่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ โดยมีผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ปกครองในหมู่บ้าน และเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น กับทั้งเพื่อให้มีผู้ประสานงานระหว่างชุมชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล ฯ จึงประกาศใช้ระเบียบองค์การบริหารส่วนตำบลว่าด้วยชุมชน พ.ศ. ๒๕๔๕ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๔๑๓/ว ๑๕๕๓ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๐ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๔๑๓/ว ๓๙๘ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๓๑ เพื่อให้มีกฎระเบียบของท้องถิ่น ถือเป็นแนวทางปฏิบัติตามพื้นฐานขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น ดังนั้น การปกครองในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกกุง

มีผู้ใหญ่บ้าน และคณะกรรมการหมู่บ้านเป็นผู้ประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลโคกกุง และปกครองดูแลทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อชุมชน	ผู้ใหญ่บ้าน
๑	บ้านโคกกุง	นางลักษ์ เหมาชัย
๒	บ้านเซียม	นายประมวล กาบิน
๓	บ้านตลุกหิน	นางฉวี แสงอรุณ
๔	บ้านหนองแวง	นายสุนัน อัตลา
๕	บ้านหนองม่วง	นายสุนทร ชัยคิรินทร์
๖	บ้านโปร่งสังข์	นางฉวีวรรณ กองทอง
๗	บ้านป่าหม้อ	นางหนูกัน พันธ์งาม
๘	บ้านกรุงเจริญ	นางหนูแดง ดีกุดตุ้ม
๙	บ้านแวงน้อย	นายวสันต์ อัตลา
๑๐	บ้านกรุงพัฒนา	นายรวงทอง ดวงมาลา
๑๑	บ้านกุงกลาง	นายนุกูล วังดง
๑๒	บ้านกรุงสามัคคี	นางรัศมี อามาตย์
๑๓	บ้านกรุงบูรพา	นายนรินทร์ ประสานนะโม

- มีเนื้อที่ประมาณ ๘๑.๕๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ ๕๐,๙๗๕ ไร่

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร แยกได้ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านโคกกุง	๔๕๔	๔๘๐	๙๓๔	๓๖๘
๒	บ้านเซียม	๓๕๐	๓๕๑	๗๐๑	๒๐๒
๓	บ้านตลุกหิน	๔๙๓	๔๖๗	๙๖๐	๒๘๖
๔	บ้านหนองแวง	๖๓๓	๖๕๓	๑,๒๘๖	๔๑๑
๕	บ้านหนองม่วง	๒๘๙	๒๗๕	๕๖๔	๑๕๒
๖	บ้านโปร่งสังข์	๓๑๙	๓๐๔	๖๒๓	๑๖๐
๗	บ้านป่าหม้อ	๓๙๖	๔๒๔	๘๒๐	๒๕๒
๘	บ้านกรุงเจริญ	๓๕๓	๓๘๙	๗๔๒	๒๓๔
๙	บ้านแวงน้อย	๒๖๐	๒๔๙	๕๐๙	๑๓๓
๑๐	บ้านกรุงพัฒนา	๔๔๑	๔๖๙	๙๑๐	๒๙๓
๑๑	บ้านกุงกลาง	๔๐๖	๓๘๔	๗๙๐	๒๒๙
๑๒	บ้านกรุงสามัคคี	๔๐๙	๓๙๖	๘๐๕	๒๔๔
๑๓	บ้านกรุงบูรพา	๓๙๑	๓๙๙	๗๙๐	๒๖๒
รวม		๕,๑๙๔	๕,๒๔๐	๑๐,๔๓๔	๓,๒๒๖

หมายเหตุ : ยอด ณ วันที่ ๑๑ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ลำดับที่	ช่วงอายุ / ปี	จำนวนประชากร			หมายเหต
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี	๑,๔๔๐	๑,๓๖๒	๒,๘๐๒	ประชากรเยาวชน
๒	อายุ ๑๙ – ๖๐ ปี	๓,๐๕๘	๒,๙๗๘	๖,๐๓๖	ประชากรวัยทำงาน
๓	อายุมากกว่า ๖๐ ปี	๖๙๖	๙๐๐	๑,๕๙๖	ประชากรผู้สูงอายุ
รวม		**๕,๒๒๖**	**๕,๒๒๔**	**๑๐,๔๓๔**	

๔. สภาพทางสังคม

- สภาพทางสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกกุง ส่วนมากเป็นสังคมชนบท แม้พื้นที่จะไม่อยู่ห่างจากอำเภอมากนัก อยู่หางจากอำเภอแก้งคร้อ เพียง ๑๒ กิโลเมตรเท่านั้น ในชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนยังขาดรายได้ที่เพียงพอกับรายจ่าย บางช่วงต้องอพยพแรงงานโดยเฉพาะในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว ประชากรวัยแรงงานก็ไปทำงานในเมือง หรือทำงานนอกพื้นที่ และก็มีบางกลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว เช่น แต่ก็เป็นส่วนน้อย ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธราษฎรตำบลโคกกุงชอบ

ทำบุญ และจะมีงานบุญทางศาสนาตลอดทั้ง ๑๒ เดือน เพราะชุมชนยึดถือแบบอย่างประเพณีที่สืบทอดกันมาที่เรียกว่า **ฮีดสิบสองครองสิบสี่**

- ประเพณีและงานประจำปี

วัฒนธรรมประเพณีของประชาชนตำบลโคกกุง มีวัฒนธรรมประเพณีเช่นเดียวกับท้องถิ่นต่างๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยึดถือหลักปฏิบัติตามความเชื่อท้องถิ่น ถือว่ามีค่าแก่สังคมใครฝ่าฝืนหรืองดเว้นไม่กระทำตามที่กำหนดไว้ถือว่าผิดฮีต ผิดครอง (จารีตประเพณี) มีประเพณีใหญ่ประจำเดือนต่างๆ ในรอบปี เรียกว่า ฮีตสิบสอง ครองสิบสี่ หรือประเพณีสิบสองเดือน ดังนี้

๑) บุญเข้ากรรม	เดือนอ้าย หรือเดือนหนึ่ง
๒) บุญคูณลาน	เดือนยี่ หรือเดือนสอง
๓) บุญข้าวจี่	เดือนสาม
๔) บุญพระเวส, ฟังเทศน์มหาชาติ	เดือนสี่
๕) บุญสงกรานต์	เดือนห้า
๖) บุญบั้งไฟ	เดือนหก
๗) บุญซำฮะ หรือบุญเบิกบ้าน	เดือนเจ็ด
๘) บุญเข้าพรรษา	เดือนแปด
๙) บุญข้าวประดับดิน	เดือนเก้า
๑๐) บุญข้าวสาก	เดือนสิบ
๑๑) บุญออกพรรษา	เดือนสิบเอ็ด
๑๒) บุญกฐิน	เดือนสิบสอง

-ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- ภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาไทย,ภาษาอีสาน
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นการจัดสาน ท่อผ้า ท่อเสื่อ ฯลฯ

-สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- เครื่องจักสาน ,เสื่อกก ,กระเป๋ารีไซค์เคิล ฯลฯ

๕. อื่นๆ (ถ้ามีระบุด้วย)

- **ข้อมูลพื้นฐาน** องค์การบริหารส่วนตำบลโคกกุงอำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ จากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๙ ปรับเป็นขนาดกลางเมื่อวันที่ ๒๙ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

- ประวัติตำบลโคกกุง ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๘ ซึ่งมีราษฎรอพยพมาจากเขตตำบลกวางโจน อำเภอภูเขียว อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ได้มาตั้งหมู่บ้านชื่อ บ้านคึมกุง เนื่องจากมีป่ากุง อยู่ในพื้นที่รอบหนองน้ำ มีผู้ใหญ่บ้านคนแรกชื่อว่า นายหมา ปานจำรูญ ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นหมู่บ้านโคกกุง จนถึงปัจจุบันตำบลโคกกุงมี ๑๓ หมู่บ้าน

- การคมนาคม การเดินทางเข้าสู่ตำบลโคกกุง จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางถนนมิตรภาพ ถึงทางแยกอำเภอสีคิ้ว แยกเข้าจังหวัดชัยภูมิ ถนนสายชัยภูมิ - สีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ถึง จังหวัดนครราชสีมา

ถึงชัยภูมิ ใช้เส้นทางถนนสายชัยภูมิ - ชุมแพ ถึงอำเภอแก้งคร้อ จากนั้นใช้ ถนนสายหลักอำเภอแก้งคร้อ - ตำบลท่ามะไฟหวาน หรือ ทางหลวงหมายเลข ๒๓๕๓ ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลโคกกุง

- แหล่งท่องเที่ยว คือ รอยพระบาท ซึ่งตั้งอยู่ภายในบริเวณวัดป่าโสกน้ำขาว ค้นพบเมื่อประมาณ ๑๐ ปี ที่แล้ว หรือราว พ.ศ. ๒๕๓๒ ผู้ค้นพบเป็นคนแรกคือนายปั่น บุญทันเสน ราษฎรหมู่ ๘ บ้านกุงเจริญ มีลักษณะคล้ายรอยเท้ามีขนาดใหญ่ชาวบ้านเชื่อกันว่าเป็นรอยพระพุทธบาท ของพระพุทธเจ้า

- แหล่งท่องเที่ยว คือ หนองขี แต่ก่อนเป็นหนองขนาดเล็ก ๆ เป็นที่ของนายเป๊อะ รัตนประทุมราษฎร หมู่ที่ ๑๐ บ้านกรุงพัฒนา ต่อมาได้บริจาคให้กับบ้านโคกกุง หมู่ที่ ๑ ให้เป็นหนองสาธารณะ ปัจจุบันตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๑๒ บ้านกรุงสามัคคี ตำบลโคกกุง และต่อมาจึงได้ปรับปรุงให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ประมาณ ๘๓ ไร่ มีน้ำใสสวยงาม มีที่นั่งพักผ่อน มีจุดชมวิว และมีนกเป็นน้ำมาอาศัยอยู่ ตามฤดูกาล

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหาภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ๖ ด้าน

- วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน”

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ

(๓) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๕) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ

(๖) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ

(๗) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเลรวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงานและน้ำ

(๘) การปรับกระบวนการทางานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชนและพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการภาคเกษตรได้แก่เสริมสร้างฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรพัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขันและส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสงแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งภาคอุตสาหกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ได้แก่พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูงสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทยและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคตเป็น

ต้นและภาคบริการพัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพและส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

(๓) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทยพัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากลยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์(OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพนที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศและพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและ นานาประเทศ สงเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธรกิจส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน อาหาร สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยและกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆและสาธารณชนไทย

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศโดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดชีวิต

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๔) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เออต่อการพัฒนาคน

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

(๒) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๓) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๔) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

(๕) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ

(๖) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรมและสอดคล้องกับขอบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

- แผนพัฒนาฯ ฉบับที่๑๒เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สู่ภาคปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนา ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เป็นกรอบ ที่แผนพัฒนาฯ ๑๒ มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา ๕ ปีต่อจากนี้ ไป พิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งช้างจุดแข็งและ จุดอ่อนของประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้าน ต่าง ๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงการต่อยอดให้ เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อๆ ไป